

Anii de seminar

De ce mă fac preot? Domnul vrea ceva; ce anume? și cu o latină din latina aproximativă, repetam: Doamne, să văd! Să fie! Să fie! Să vină ceea ce tu vrei și eu ignor... 28 martie 1925, Josemaría – preot.

04.06.2011

„A trecut timpul, și s-au întâmplat multe lucruri dure, cutremurătoare, pe care nu vi le spun pentru că îmi fac rău mie, dar ar putea să vă întristeze și pe voi. Erau lovituri obscure ale lui Dumnezeu Domnul

nostru pentru a pregăti – din acest copac – grinda care trebuia să servească, în ciuda slăbiciunii sale, pentru a face Opera sa. Eu, aproape fără să-mi dau seama, repetam: *Domine, ut videam! Domine, ut sit!* Nu știam despre ce era vorba, dar mergeam înainte, înainte. Au fost anii din Saragosa”.

La seminarul sfântul Carol din Saragosa a sosit în 1920, după ce a urmat ca seminarist extern primele cursuri, în seminarul diecezan din Logroño. La sfântul Carol, pentru comportamentul său și calitățile sale umane a fost numit superior de cardinalul Soldevila, care nu mult timp a fost asasinat din ură față de religie.

Zilele treceau cu obligația viguroasă de a studia și de a menține o viață forte de pietate. Mergea în toate zilele în bazilica vecină unde este venerată Madona Stâlpului, cu un

cult foarte vechi. I se încredința ei în
așteptarea luminii definitive asupra
voinței lui Dumnezeu. „Pe jumătate
orb, așteptam mereu pentru ce.
Pentru ce mă fac preot? Domnul vrea
ceva; dar ce anume? Și repetam:
Domine, ut videam! Ut sit! Ut sit! Ce
este ceea ce tu vrei și eu ignor.”

Și devoțiunea sa se manifesta și cu
gesturi filiale gingașe. Povestea, de
exemplu: „Într-o zi am putut să mă
închid în biserică după închiderea
ușilor. M-am îndreptat spre imaginea
Madonei, cu complicitatea unuia din
acei buni preoți, am urcat acele
puține trepte pe care le cunosc copiii
și, apropiindu-mă am sărutat
imaginea Mamei noastre. Știam că
nu era acela obiceiul, că a săruta
mantia este permis exclusiv copiilor
și autorităților. Totuși, am fost și sunt
sigur că Mamei mele a Stâlpului i-a
plăcut că eu am sărit pentru o dată
obiceiurile stabilite în catedrala sa”.

La rugăciunea mariană corespundea adorația euharistică prelungită. Petrecea mult timp în capela seminarului. Uneori se oprea să se roage toată noaptea într-o tribună din planul superior. Și transcria pe foi de hârtie frazele din Scriptură meditate îndelung.

28 martie 1925, Josemaría preot

În noiembrie 1924 este chemat de urgență la Logroño: Tatăl său a murit subit. „Tatăl meu a murit obosit. Avea mereu surâsul pe buze...” La suferințele ultimilor ani se unea acum și aceasta, care în afara durerii lăsa familia în dificultăți economice foarte grave. Încă în doliu, la 28 martie 1925 este sfințit preot în capela seminarului. A celebrat prima Sf. Liturghie în Bazilica Stâlpului, la picioarele Madonei atât de iubită și invocată. Erau prezenți mama, sora și puține persoane prietene: Sf.

Liturghie a fost oferită pentru sufletul tatălui.

Din acel moment Sfânta Liturghie devine și mai centrală în viața sa. La Sfânta Liturghie a primit de la Dumnezeu unele lumini importante, pe altar a concentrat căutările proprii, acolo a găsit mereu forța sa. De aceea, transmițând experiența sa, sfătuia: „Luptă pentru a face ca Sfânta Jertfă a Altarului să fie centrul și rădăcina a vieții tale interioare, astfel ca întreaga zi să se transforme într-un act de cult – prelungirea Sfintei Liturghii pe care ai ascultat-o și pregătirea celei următoare –, care izbucnesc în aspirații, vizite la Preasfântul Sacrament, în oferirea muncii tale profesionale și a vieții tale familiare”.

www.josemariaescriva.info

pdf | document generat automat din
[https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/](https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/anii-de-seminar/)
[anii-de-seminar/](#) (10.08.2025)